

Finansdepartementet
Finansmarkedsavdelingen
Sendes elektronisk

Dato: 07.07.2026
Vår ref.:
Deres ref.: 26/2326

Høringsvar - forslag om gjennomføring av endringer i Solvens II-direktivet i norsk rett

1. Innledning

Finans Norge viser til Finansdepartementets høringsbrev 21. april 2026 om Finanstilsynets forslag til gjennomføring av endringer i Solvens II-direktivet i norsk rett.

Finans Norge støtter formålet om et solid, risikobasert og forholdsmessig solvensregelverk. Det er samtidig avgjørende at gjennomføringen i norsk rett skjer på en måte som sikrer likeverdige konkurransevilkår og kapitalkrav som reflekterer faktisk risiko i det norske markedet. Dette er særlig viktig for norske forsikringsforetaks risikobærende evne, kundenes forventede avkastning og foretakenes mulighet til å bidra som langsiktige investorer i norsk næringsliv.

Finans Norges hovedsynspunkter

Finans Norge mener at gjennomføringen av endringene i Solvens II-regelverket må bygge på følgende hovedpunkter:

- Kapitalkravet for renterisiko i norske kroner (NOK) må kalibreres slik at det reflekterer faktiske norske markedsforhold. Finans Norge har tidligere dokumentert at rentestresset i Solvens II i for stor grad bygger på rentedynamikk i euroområdet, herunder en periode med negativ styringsrente og omfattende kvantitative lettelsener fra Den europeiske sentralbanken (ECB). Norges Bank har ikke benyttet tilsvarende virkemidler. Dette tilsier at rentedynamikken i norske kroner ikke uten videre kan likestilles med rentedynamikken i euro.
- Norske myndigheter bør arbeide for en NOK-spesifikk kalibrering ved innlemmelse av de relevante delegerede rettsaktene i EØS-avtalen. Formålet er ikke særbehandling av norske foretak, men en kalibrering som gir et riktig uttrykk for risikoen i norske kroner. Dersom en felles europeisk parameter bygger på markedsforhold som ikke er representative for Norge, kan resultatet bli et kapitalkrav som systematisk overvurderer risikoen for norske foretak.
- Kravene til bruk av volatilitetsjusteringen må ikke praktiseres slik at ordningen uthules. Eventuelle søknads- og dokumentasjonskrav må være forutsigbare, forholdsmessige og i samsvar med formålet med volatilitetsjusteringen. Det må unngås at norske foretak i praksis møter strengere eller mer skjønnsmessige krav enn foretak i EU.

- Endringene i rapportering, likviditetsrisikostyring og ORSA bør gjennomføres på en måte som styrker risikostyringen uten å skape unødig overlapp eller rapporteringsbyrde. Det er positivt at likviditetsrisiko og fremoverskuende risikovurderinger får en tydeligere plass i regelverket, men kravene må være praktiske, forholdsmessige og tilpasset foretakenes virksomhet, størrelse og risikoprofil.
- Solvens II-endringene må ses i sammenheng med gjennomføringen av IRRD. Begge regelverkene vil stille krav til styring, planer, rapportering og tilsynsinformasjon. Det er derfor viktig at norske myndigheter samordner gjennomføringen slik at foretakene ikke må rapportere samme eller overlappende informasjon flere ganger, i ulike formater eller gjennom parallelle prosesser.
- Eventuelle endringer knyttet til naturkatastroferisiko og flomrisiko må vurderes i lys av den norske naturskadeordningen og det pågående arbeidet med implementering av flomrisiko i regi av Finanstilsynet, med bidrag fra Naturskadepoolen. Finans Norge mener at det pågående metodearbeidet ikke bør foregripes, men at gjennomføringen må sikre at Solvens II-kalibreringen ikke gir utilsiktede utslag, dobbelttelling eller overlapp med eksisterende norske ordninger. Kapitalkravet må reflektere foretakenes faktiske netto risiko og ta hensyn til etablerte risikodelingsmekanismer i det norske markedet.

2. Renterisiko og behovet for NOK-spesifikk kalibrering

Renterisiko er etter Finans Norges vurdering det klart viktigste temaet i denne høringen. Finans Norge har over lengre tid arbeidet med spørsmålet om kalibrering av rentestress for norske kroner. I notatet «Solvens II og renterisiko – Behov for alternativ kalibrering av rentestress for NOK» av 28. mai 2025 la Finans Norge frem en analyse av behovet for alternativ kalibrering av rentestress for NOK. Finans Norge vil i det følgende bygge videre på hovedpoengene i denne analysen.

Finans Norge mener at likebehandling under Solvens II forutsetter at kapitalkravene bygger på relevante risikoforutsetninger. Kapitalkravet for renterisiko må derfor kalibreres slik at det gir et riktig uttrykk for risikoen i norske kroner. Dette innebærer ikke et ønske om en lempelig særregel for norske foretak. Solvens II er et fullharmonisert regelverk, og Finans Norge legger stor vekt på at norske foretak skal være underlagt de samme prinsippene som foretak i EU. Dersom kalibreringen bygger på rentedynamikk som i hovedsak reflekterer euroområdet, vil resultatet bli en systematisk skjevhet for norske foretak.

2.1 Kalibreringen bygger på forhold som ikke er representative for Norge

Rentestressene i Solvens II ble opprinnelig kalibrert mot historiske rentekurvebevegelser basert på GBP- og EUR-data. Etter innføringen av Solvens II ble det observert at rentekurvebevegelser, særlig ved rentenedgang, kunne være større enn de opprinnelige stressene la til grunn. EIOPA har derfor vurdert alternative formuleringer av rentestresset, og rente ned-stresset er i stor grad kalibrert på EUR swapkurven for en periode som dekker omfattende bruk av alternative pengepolitiske virkemidler i euroområdet.

Det er etter Finans Norges syn et avgjørende poeng. Fra 11. juni 2014 til 27. juli 2022 hadde ECB negativ styringsrente. ECB benyttet også omfattende kvantitative lettelsener gjennom Asset Purchase Programme og senere PEPP. Disse virkemidlene påvirket både den korte og den lange delen av rentekurven i euroområdet. Norges Bank har i samme periode ikke hatt negativ styringsrente og har heller ikke benyttet kvantitative lettelsener.

Forskjellene i pengepolitisk virkemiddelbruk tilsier at rentedynamikken i NOK ikke uten videre kan kalibreres etter EUR-data. Dette gjelder særlig for rente ned-stresset. Når euroområdet har hatt strukturelt lavere rentenivåer, negativ styringsrente og direkte markedsinngrep gjennom kvantitative lettelser, vil en EUR-basert kalibrering kunne overvurdere sannsynligheten og størrelsen på tilsvarende rentefall i NOK. Finans Norge mener derfor at den vedtatte kalibreringen gir et for strengt kapitalkrav for renterelaterte eksponeringer i norske kroner.

2.2 Finans Norges analyser viser at EIOPAs kalibrering er for streng for NOK

Finans Norges analyser bygger på backtesting av historiske data for EUR og NOK. Analysene viser at utfordringen med utilstrekkelig rente ned-stress er betydelig større for EUR enn for NOK. Ved bruk av EIOPAs oppdaterte rentestress er kalibreringen passende for EUR sett opp mot et 99,5 prosent konfidensintervall, mens antallet brudd for NOK er betydelig under det nivået konfidensintervallet skulle tilsi. Dette er etter Finans Norges vurdering en sterk indikasjon på at rentestresset er for strengt for NOK.

Konsekvensen av en for streng kalibrering er ikke bare et høyere beregnet kapitalkrav isolert sett. Dersom kapitalkravet systematisk stiller strengere krav til renterisikoen i norske kroner, bindes kapital som ellers kunne understøttet foretakenes risikobærende evne, langsiktige forvaltning og bidrag til finansiering av norsk næringsliv. Dette er særlig viktig i lys av de regulatoriske endringene som er gjennomført for norske livsforsikringsforetak, herunder innføringen av bufferfond, hvor formålet nettopp har vært å styrke foretakenes evne til å forvalte kundemidler langsiktig og hensiktsmessig. Et for strengt rentestress vil kunne redusere dette handlingsrommet.

Finans Norge har også gjennomført en alternativ kalibrering av stressfaktorene basert på NOK-data. Denne kalibreringen gir et antall brudd som er konsistent med et 99,5 prosent konfidensintervall. Analysen viser at EIOPAs EUR-baserte kalibrering gir en relativt høy absolutt stressfaktor, mens NOK-kalibreringen legger større vekt på den relative delen. Dette er konsistent med at NOK-renter historisk har ligget høyere enn EUR-renter, og at behovet for en høy absolutt komponent for å håndtere lave eller negative renter derfor er mindre for NOK.

Finans Norge mener dette er et tungtveiende empirisk grunnlag for å vurdere en egen NOK-kalibrering. Det er ikke tilstrekkelig å vise til at regelverket er harmonisert, dersom den harmoniserte parameteren bygger på et datagrunnlag som ikke er representativt for norske forhold. Tvert imot tilsier hensynet til et risikobasert og materielt harmonisert regelverk at norske kroner behandles etter en kalibrering som faktisk reflekterer norske rentebevegelser.

2.3 Finanstilsynets vurdering av perioden etter 2018 er for snever

Finanstilsynet viser i høringsnotatet til at det er foretatt beregninger for perioden etter at det norske inflasjonsmålet ble senket i 2018, og at resultatene etter Finanstilsynets vurdering ikke gir grunnlag for å hevde at den vedtatte kalibreringen ikke er passende for norske kroner¹. Finans Norge mener at en slik avgrensning ikke gir et tilstrekkelig grunnlag for å avvise behovet for NOK-spesifikk kalibrering.

¹ Jf. Finanstilsynets notat til Finansdepartementet «Egen kalibrering av renterisiko for norske kroner under Solvens II» av 17. desember 2025.

For det første er kalibrering av kapitalkrav under Solvens II et spørsmål om ekstreme utfall og lange historiske dataserier. En kortere periode kan være relevant som sensitivitetsanalyse, men bør ikke alene være avgjørende for vurderingen av om en kalibrering er representativ.

For det andre bør vurderingen ikke begrenses til om EIOPAs kalibrering isolert sett kan forsvares for NOK i en kortere periode. Spørsmålet er om kapitalkravet virker forholdsmessig på tvers av valutaer og foretak som er underlagt det samme Solvens II-regelverket. En vurdering av behovet for NOK-spesifikk kalibrering bør derfor sammenligne NOK og EUR over samme periode og med samme metodiske utgangspunkt. Dette er avgjørende fordi en isolert vurdering av NOK ikke viser om den felles kalibreringen gir samme kapitalkravsmessige utslag for likeartet renterisiko i ulike valutaer.

Dersom EUR-kalibreringen i samme periode fortsatt fremstår mindre streng enn NOK-kalibreringen, vil det underbygge at norske foretak rammes relativt hardere av den felles kalibreringen. Uten en slik sammenligning blir det vanskelig å vurdere om norske foretak behandles likeverdig, eller om en felles EUR-basert kalibrering gir systematisk skjeve utslag for norske kroner.

Formålet er ikke å redusere kapitalkravet for norske foretak som sådan, men å sikre at kapitalkravet er risikokorrekt og forholdsmessig på tvers av valutaer og foretak som er underlagt Solvens II-regelverket.

For det tredje må perioden vurderes opp mot hvilke pengepolitiske og markedsmessige forhold som faktisk skal fanges opp. Dersom formålet er å vurdere om NOK har en annen rentedynamikk enn EUR, må analysen fange opp perioder med ulike rentenivåer, markedsregimer og pengepolitiske rammebetingelser. En kortere periode gir begrenset grunnlag for å trekke endelige konklusjoner om kalibrering av et kapitalkrav som skal fungere over tid og gjennom ulike markedsfaser.

Finans Norge mener derfor at Finanstilsynets vurderinger ikke bør være til hinder for at norske myndigheter arbeider videre med en NOK-spesifikk kalibrering. Vurderingene bør heller inngå som ett av flere datagrunnlag i en bredere analyse av om kapitalkravet gir likeverdige og risikokorrekte utslag for norske kroner sammenlignet med euro. En slik analyse bør særlig belyse om samme regulatoriske stressnivå innebærer strengere kapitalkrav for likeartet renterisiko i NOK enn i EUR.

2.4 EØS-tilpasning er et egnet virkemiddel

Finans Norge mener at en NOK-spesifikk kalibrering bør søkes gjennomført ved innlemmelse av relevante delegerte rettsakter i EØS-avtalen. Endringer i forordning 2015/35 får først virkning i Norge når de innlemmes i EØS-avtalen gjennom vedtak i EØS-komiteen. Dette gir norske myndigheter en reell mulighet til å ivareta behovet for en tilpasning som sikrer likeverdige rammevilkår.

Det finnes også presedens for at norske myndigheter tar opp særskilte norske markedsforhold overfor EU-kommisjonen når Solvens II-regelverket ikke i tilstrekkelig grad tar høyde for norske forhold. Dette gjaldt blant annet behandlingen av engasjementer med kommuner mv. under Solvens II, hvor norske myndigheter i 2014 tok saken opp direkte med EU-kommisjonen for å få på plass en løsning tilpasset norske forhold.

Rentestresskalibreringen reiser en parallell problemstilling. Også her gjelder spørsmålet en delegert rettsakt, og også her foreligger dokumenterte forskjeller mellom norske og europeiske markedsforhold som gjør at en harmonisert EU-kalibrering vil gi misvisende utslag for Norge.

Finans Norge ber derfor Finansdepartementet om å arbeide for at Norge kan benytte en valutaspesifikk kalibrering for NOK, basert på empirisk dokumenterte rentebevegelser og fraværet av virkemidler som negativ styringsrente og kvantitative lettelser. Dette bør tas opp i dialog med EU-kommisjonen og EIOPA, og om nødvendig følges opp gjennom en tilpasningstekst ved innlemmelse i EØS-avtalen.

3. Volatilitetsjusteringen

Finanstilsynet viser i høringsnotatet til at volatilitetsjusteringen etter de nye reglene blir en valuta- og foretaksspesifikk beregning, og foreslår at foretakene kan benytte volatilitetsjustering etter tillatelse fra Finanstilsynet dersom de angitte vilkårene er oppfylt. Finans Norge har forståelse for at det må stilles krav til dokumentasjon, beregning og forsvarlig bruk av ordningen. Samtidig er det viktig at gjennomføringen ikke medfører større usikkerhet om adgangen til å benytte volatilitetsjusteringen enn det som følger av formålet med regelverket.

Finans Norge legger til grunn at foretak som allerede benyttet volatilitetsjusteringen før 29. januar 2026, kan videreføre bruken uten forutgående godkjenning, forutsatt at vilkårene for bruk av ordningen er oppfylt. Dette innebærer ikke at bruken faller utenfor tilsynsmessig oppfølging, ettersom Finanstilsynet kan pålegge foretak å opphøre bruken dersom vilkårene ikke lenger er oppfylt.

Volatilitetsjusteringen skal bidra til å dempe effekten av kortsiktig markedsvolatilitet på foretakenes solvensposisjon, og dermed redusere risikoen for prosyklisk investeringsatferd. Dersom vilkår, søknadsprosesser og dokumentasjonskrav praktiseres på en måte som gjør bruken av volatilitetsjusteringen mer usikker eller mindre tilgjengelig enn regelverket forutsetter, kan dette undergrave ordningens funksjon.

Finans Norge er særlig opptatt av at tilsynsmyndighetens vurdering av «andre forhold» eller av om foretakets risikoprofil avviker fra forutsetningene for volatilitetsjusteringen, ikke utvikler seg til et bredt og lite forutsigbart skjønn, spesielt når volatilitetsjusteringens nivå er direkte koblet til selskapsspesifikke parametere. Tilsynsmessige vurderinger bør knyttes til konkrete og vesentlige avvik fra forutsetningene for volatilitetsjusteringen, og dokumentasjonskravene bør ikke gå lenger enn det som er nødvendig for å sikre forsvarlig bruk.

Finans Norge ber Finansdepartementet sikre at reglene praktiseres på en måte som gir foretakene forutsigbarhet om vilkårene for å benytte volatilitetsjusteringen, og at det ikke etableres et særnorsk tilleggsregime av skjønn, dokumentasjon eller godkjenningspraksis som i praksis svekker adgangen til å benytte ordningen.

4. Rapportering, likviditetsrisikostyring og samordning med IRRD

Finanstilsynet behandler i høringsnotatet flere endringer i reglene om rapportering internt og til tilsynsmyndighetene og offentliggjøring/rapportering til markedet. Dette gjelder blant annet krav til regelmessig tilsynsrapportering, kvantitativ rapportering, rapporteringsfrister, rapport om solvens og finansiell stilling og regler om unntak og lettelser i rapporteringen. Finans Norge støtter målsettingen om mer risikobasert og forholdsmessig rapportering.

4.1 Rapportering, offentliggjøring og forenkling

Rapportering etter Solvens II bør gi tilsynsmyndighetene nødvendig og relevant informasjon, men bør ikke medføre overlappende krav eller detaljeringsnivåer som ikke står i forhold til nytten. Dette

gjelder særlig der informasjon allerede fremgår av foretakenes ORSA, rapport om solvens og finansiell stilling, regelmessig tilsynsrapportering eller øvrig risikostyringsdokumentasjon.

Finans Norge merker seg at endringene også innebærer nye eller endrede krav til offentlig rapportering, blant annet at rapporten om solvens og finansiell stilling skal bestå av ulike deler rettet mot ulike mottakergrupper, og at det innføres krav om revisjon av balansen i rapporten. Slike krav kan være begrunnet i hensynet til åpenhet og tillit, men må gjennomføres på en måte som ikke skaper unødig dobbeltarbeid eller rapportering som i liten grad gir merverdi for brukerne av informasjonen.

Finans Norge mener at gjennomføringen av Solvens II-endringene må brukes til reell forenkling. Det bør unngås at foretakene må produsere samme eller tilnærmet samme informasjon i flere formater, eller at rapporteringen utvides uten en klar begrunnelse i tilsynsbehov, kundebeskyttelse eller finansiell stabilitet.

4.2 Likviditetsrisikostyring

Finanstilsynet foreslår i høringsnotatet å gjennomføre nye krav til styring av likviditetsrisiko, herunder krav om plan for styring av likviditetsrisiko, likviditetsanalyser, likviditetsindikatorer og oversendelse av planen til Finanstilsynet. Finans Norge er positiv til at likviditetsrisiko får en tydeligere plass i regelverket, men understreker at kravene må utformes og praktiseres på en måte som er tilpasset forsikringsforetakenes forretningsmodell.

Forsikring skiller seg fra bank ved at forpliktelsene normalt har en annen likviditetsprofil, og likviditetsrisiko må derfor vurderes ut fra forsikringsspesifikke forhold. Endringene bør etter Finans Norges syn gjennomføres som en styrking og tydeliggjøring av foretakenes eksisterende risikostyring, ikke som et standardisert krav som kopierer bankregulatoriske tilnærminger.

Finans Norge mener derfor at krav til likviditetsrisikostyring og eventuelle likviditetsplaner må gjennomføres med tydelig vekt på forholdsmessighet. Kravene bør kunne integreres i foretakenes eksisterende risikostyringssystem og ORSA-prosess, og de bør ikke føre til parallell dokumentasjon eller egne planverk der dette ikke er nødvendig ut fra foretakets risikoprofil. Kravene etter Solvens II og IRRD bør samordnes, slik at foretakene ikke må utarbeide overlappende dokumentasjon for tilgrensende formål.

Det er positivt at regelverket åpner for forholdsmessighetstiltak og for at likviditetsplaner i enkelte tilfeller kan samordnes med andre relevante planer. Dette bør også være førende for norsk gjennomføring og tilsynspraksis.

4.3 Samordning med IRRD

Behovet for forenkling må også ses i sammenheng med gjennomføringen av IRRD. Solvens II og IRRD vil samlet stille krav til styring, planer, rapportering, kriseberedskap, risikostyring og tilsynsinformasjon.

Finans Norge mener derfor at norske myndigheter bør samordne gjennomføringen av regelverkene, slik at foretakene ikke pålegges dobbelt rapportering eller unødvendig parallelle dokumentasjonskrav. Det bør legges til grunn at informasjon som allerede rapporteres eller dokumenteres etter ett regelverk, så langt som mulig også skal kunne benyttes for tilgrensende formål etter det andre regelverket. Dette er viktig både av hensyn til forholdsmessighet, effektiv ressursbruk og kvaliteten i foretakenes risikostyring.

5. ORSA og risikostyring

Finanstilsynet foreslår i høringsnotatet endringer i reglene om foretakenes egenvurdering av risiko og solvens. Endringene innebærer blant annet at ORSA i større grad skal omfatte vurderinger av makroøkonomisk utvikling, mulig utvikling i finansmarkedene, likviditetsrisiko, systemrisiko og, der det er relevant, bærekraftsrisiko og klimarisiko. Høringsnotatet omtaler også at foretakenes risikostyringssystem skal omfatte operasjonell risiko, herunder IKT-risiko.

Finans Norge støtter at ORSA fortsatt skal være et sentralt verktøy for foretakenes egen vurdering av risiko og solvens. ORSA er viktig nettopp fordi den skal være foretakets egen fremoverskuende vurdering av risiko, kapitalbehov og evne til å håndtere vesentlige risikofaktorer. Det er positivt at regelverket tydeliggjør betydningen av fremoverskuende analyser og helhetlig risikostyring, herunder vurderinger av makroøkonomiske forhold, likviditetsrisiko, bærekraftsrisiko, systemrisiko og operasjonell risiko der dette er relevant for foretaket.

Finans Norge mener derfor at gjennomføringen bør bygge på tre prinsipper:

- ORSA-kravene må være risikobaserte. Foretakene må vurdere de risikoene som er vesentlige for virksomheten, men det bør ikke etableres generelle krav om omfattende analyser av risikoområder som ikke er relevante eller vesentlige for det enkelte foretak.
- Kravene må være forholdsmessige. Mindre og mindre komplekse foretak bør kunne oppfylle kravene på en enklere måte enn store og komplekse foretak, og foretak som allerede har godt etablerte prosesser for risikostyring bør kunne bygge videre på disse.
- ORSA må ses i sammenheng med øvrige krav til risikostyring, rapportering, likviditetsrisiko, operasjonell risiko og IRRD. Det bør unngås at de samme vurderingene må dokumenteres flere steder, eller at ORSA belastes med rapporteringskrav som bedre hører hjemme i annen tilsynsrapportering, i likviditetsplaner eller i planverk etter annet regelverk.

6. Flomrisiko og naturskade

Finans Norge viser til at flomrisiko som del av endringene i Solvens II-regelverket ventes å få betydning for standardmetoden for beregning av solvenskapitalkravet for norske skadeforsikringsforetak. Finans Norge er samtidig kjent med at Finanstilsynet, i dialog med Norsk Naturskadepool og næringen, arbeider med en metode for å ta hensyn til Naturskadepoolens risikodelingsmekanisme og reassuranseprogram i beregningen av kapitalkravet for flomrisiko.

Finans Norge mener at dette er det riktige sporet for de nærmere tekniske vurderingene. Det pågående metodearbeidet bør derfor ikke foregripes, men gjennomføringen av Solvens II-endringene må ses i sammenheng med den norske naturskadeordningen.

Det er særlig viktig at innføringen av flomrisiko ikke gir dobbelttelling eller utilsiktede utslag for norske skadeforsikringsforetak. Beregningen må ta hensyn til eksisterende norske ordninger, Naturskadepoolens utliknings- og risikodelingsmekanismer, reassuranse og tilgjengelig datagrunnlag, slik at kapitalkravet reflekterer foretakenes faktiske netto risiko. Dette gjelder også avgrensningen mellom flom som omfattes av naturskadeordningen, og andre typer flomhendelser som bæres direkte av foretakene.

Finans Norge ber derfor om at norske myndigheter involverer næringen og Naturskadepoolen i det videre metodearbeidet og sikrer et felles, transparent og praktisk beregningsgrunnlag for medlemsselskapene.

7. Avsluttende merknader

Finans Norge støtter hovedretningen i Solvens II-revisjonen, herunder vektleggingen av forholdsmessighet og forbedret risikostyring. Gjennomføringen i norsk rett må likevel sikre at norske foretak ikke påføres krav som går lenger enn det som er nødvendig, eller strengere kapitalkrav for likeartet risiko enn europeiske foretak.

Gjennomføringen bør samtidig brukes til reell forenkling og bedre samordning mellom tilgrensende regelverk, slik at nye krav til risikostyring, planer og rapportering ikke gir unødvendig overlapp eller dobbeltrapportering.

Det viktigste spørsmålet i denne høringen er etter Finans Norges vurdering kalibreringen av renterisiko for norske kroner. Finans Norge mener at det foreligger et solid faglig grunnlag for å arbeide videre med en NOK-spesifikk kalibrering. En slik kalibrering vil ikke innebære særbehandling, men bidra til at Solvens II-regelverket virker etter sin hensikt også i et marked med andre pengepolitiske og markedsmessige kjennetegn enn euroområdet.

Finans Norge ber Finansdepartementet om å ta initiativ til dialog med EU-kommisjonen og EIOPA om dette, og om å arbeide for en egnet EØS-tilpasning ved innlemmelse av de relevante delegerte rettsaktene. Finans Norge står til disposisjon for å bidra med ytterligere analyser, datagrunnlag og vurderinger i det videre arbeidet.

Med vennlig hilsen

Finans Norge

Stefi Kierulf Prytz
direktør

Martin Carlén
fagdirektør

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og inneholder derfor ingen signaturer